

Sag C-87/20

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

19. februar 2020

Forelæggende ret:

Bundesfinanzhof (Tyskland)

Afgørelse af:

15. oktober 2019

Revisionsappellant:

Hauptzollamt B

Revisionsindstævnt:

XY

[udelades]

BUNDESFINANZHOF (forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager)

KENDELSE

I sagen

Hauptzollamt B

sagsøgt og revisionsappellant

mod

XY

sagsøger og revisionsindstævnt

[udelades]

vedrørende beslaglæggelse på grund af manglende importtilladelse

har VII. afdeling

i retsmødet den 15. oktober 2019 afsagt følgende kendelse: **[Org. s. 2]**

K o n k l u s i o n

1. Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende spørgsmål til præjudiciel afgørelse:

Skal artikel 57, stk. 5, litra a), i forordning nr. 865/2006, som ændret ved forordning nr. 2015/870, fortolkes således, at en importør, der medbringer en samlet mængde på mere end 125 gram kaviar fra størarter (*Acipenseriformes spp.*) i individuelt mærkede beholdere, og hverken forelægger et (re)eksportdokument eller en importtilladelse herfor, skal kunne beholde en mængde på højst 125 g kaviar, såfremt indførslen ikke tjener et af de i artikel 57, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 865/2006 nævnte formål?

Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende:

Er enheder, der føres ind i Unionens toldområde, også omfattet af begrebet »personlige effekter og bohaver« som omhandlet i artikel 7, nr. 3), i forordning nr. 338/97 i tilfælde, hvor importøren på tidspunktet for indførslen erklærer, at han efter indførslen vil forære disse til andre personer?

2. Sagen udsættes, indtil Domstolen har truffet afgørelse om de præjudicielle spørgsmål.

Præmisser:

I.

1. I december 2015 rejste sagsøgeren/den revisionsindstævnte (herefter »sagsøgeren«) via sagsøgtes/revisionsappellantens (herefter »toldmyndigheden«) lufthavnstoldkontor ind i Unionens toldområde og benyttede den grønne udgang »intet at deklarerer«. Hun medbragte seks dåser kaviar (sort beluga, latin *Huso Huso*) à 50 g. Toldmyndigheden beslaglagde kaviaren på grund af manglende tilladelser i henhold til § 51, stk. 2, i Bundesnaturschutzgesetz (naturbeskyttelsesloven, herefter »BNatSchG« [udelades] [udelades]).
2. Sagsøgeren anlagde sag og fik delvist medhold. Finanzgericht (domstol i skatte- og afgiftsretlige sager) afgjorde, at størens æg, også fra opdrættede eksemplarer, ganske vist er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1320/2014 af 1. december 2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 338/97 om beskyttelse af **[org. s. 3]** vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed [udelades]. Indførsel af kaviar kræver derfor en importtilladelse, som endnu ikke foreligger. Sagsøgeren

kunne dog indføre to dåser uden tilladelse, da hun ikke ville anvende disse til kommercielle formål, men i stedet ville forære dem til sine børn eller selv forbruge dem. Artikel 57, stk. 5, i Kommissionens forordning (EF) Nr. 865/2006 af 4. maj 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 338/97 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) 2015/870 af 5. juni 2015 om ændring af forordning (EF) nr. 865/2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 338/97 for så vidt angår handel med vilde dyr og planter [udelades], er en frimængdebestemmelse, som på visse betingelser fritager små mængder af ikke-kommerciel import fra kravet om tilladelse. Det er ikke begrundet helt at udelukke denne begrænsede frimængde i tilfælde af en overskridelse af mængden, når der efter omstændighederne i den foreliggende sag ikke er holdepunkter for at antage, at der foreligger en erhvervsmæssig indførsel. Beslaglæggelsen er derfor ulovlig, for så vidt som toldmyndigheden ikke lod sagsøgeren beholde to dåser kaviar.

- 3 Toldmyndigheden har iværksat revisionsappel til prøvelse af denne dom. Efter toldmyndighedens opfattelse skal den samlede mængde indført kaviar af størarter beslaglægges på grund af manglende importtilladelse ved overskridelse af den i artikel 57, stk. 5, i forordning nr. 865/2006 nævnte mængde. Bortset fra det er der heller ikke længere tale om personlige effekter eller bohaver, når kaviaren er bestemt som gave til tredjemand.

II.

- 4 [Udsættelse af sagen] [udelades]
 5 [Gentagelse af de præjudicielle spørgsmål] [udelades] [org. s. 4] [udelades]
 6 [udelades]
 7 [udelades]

III.

- 8 Efter den forelæggende rets opfattelse finder forordning nr. 338/97 og forordning nr. 865/2006 (begge i de ovenfor nævnte affattelser) anvendelse. I forbindelse med fortolkningen af disse forordninger resterer der tvivl, som er relevant for sagens afgørelse.

9 **Anførte EU-retlige bestemmelser**

- 10 Artikel 2, litra b), i forordning nr. 338/97:

I denne forordning forstås ved: »konventionen«: konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES).

- 11 Artikel 2, litra j), i forordning nr. 338/97:

I denne forordning forstås ved: »personlige effekter eller bohaver«: døde enheder og dele og produkter heraf, som tilhører en privatperson, og som udgør en del af eller er bestemt til at udgøre en del af vedkommendes normale ejendom og løsøre.

12 Artikel 2, litra t), i forordning nr. 338/97:

I denne forordning forstås ved: »enhed«: ethvert dyr eller enhver plante, levende eller død, af de arter, der er opført i bilag A-D, enhver del heraf eller ethvert produkt fremstillet på grundlag heraf, uanset om det indgår i andre varer [...].

13 Artikel 3, stk. 2, litra a), i forordning nr. 338/97:

Bilag B indeholder under litra a): **[Org. s. 5]**

14 de i liste II til konventionen opførte arter, bortset fra de i bilag A opførte arter, for hvilke medlemsstaterne ikke har taget forbehold.

15 Artikel 4, stk. 2, første afsnit, i forordning nr. 338/97:

Indførsel i Fællesskabet af enheder af de i bilag B opførte arter er betinget af, at den nødvendige kontrol gennemføres, og af at der ved grænsetoldstedet, hvor indførslen sker, forud forelægges en importtilladelse udstedt af et styrelsesråd i bestemmelsesmedlemsstaten.

16 Artikel 7, nr. 3), første punktum, i forordning nr. 338/97:

Personlige effekter og bohaver

Uanset artikel 4 og 5 finder bestemmelserne deri ikke anvendelse på døde enheder, dele og produkter af de i bilag A-D opførte arter, når der er tale om personlige effekter eller bohaver, der indføres i Fællesskabet eller eksporteres eller reeksporteres derfra i overensstemmelse med bestemmelser, der fastlægges af Kommissionen.

Bilag til forordning nr. 338/97:

	Bilag A	Bilag B	Bilag C	Dansk navn
(...)				
ACTINOPTERYGII				Fisk
ACIPENSERIFORMES				STØRER
		ACIPENSERIFORMES spp. (II) (Undtagen de arter, der er opført i bilag A)		Stører
(...)				

18 Artikel 57 i forordning nr. 865/2006:

1. Undtagelsen fra artikel 4 i forordning (EF) nr. 338/97 for personlige effekter eller bohaver som omhandlet i nævnte forordnings artikel 7, stk. 3, gælder ikke for enheder, der anvendes til at opnå kommerciel gevinst, sælges, udstilles med kommercielle formål, opbevares med henblik på salg, udbydes til salg eller transporteres med henblik på salg. [...]

2. [...]

3. Indfører en person, der har sin sædvanlige bopæl i Fællesskabet, for første gang til Fællesskabet personlige effekter og bohaver, herunder jagttrofæer, som omfatter enheder af arter opført i bilag B til forordning (EF) nr. 338/97 [org. s. 6], kræves der ikke forelæggelse af en importtilladelse for toldmyndighederne, såfremt der forelægges en original af et (re)eksportdokument og en kopi deraf.

4. [...]

5. Uanset stk. 3 og 4 kræver indførsel eller genindførsel til Fællesskabet af følgende varer opført i bilag B til forordning (EF) nr. 338/97 ikke forelæggelse af et (re)eksportdokument eller en importtilladelse:

a) en mængde på højst 125 gram kaviar pr. person fra størarter (Acipenseriformes spp.) i individuelt mærkede beholdere, jf. artikel 66, stk. 6 [...].

19 **Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora (herefter »CITES«):**

20 Conf. 12.7 (Rev. CoP17) – Conservation of and trade in sturgeons and paddlefish

[...]

The conference of the parties to the convention

[...]

2. Recommends, with regard to regulating trade in sturgeon products, that:

[...]

e) Parties consider the harmonization of their national legislation related to personal exemptions for caviar, to allow for the personal effects exemption under Article VII, paragraph 3, of the Convention and consider limiting this exemption to no more than 125 grams of caviar per person;

[...]

Conf. 13.7 (Rev. CoP17) – Control of trade in personal and household effects

[...]

The conference of the parties to the convention

[...]

3. Agrees that parties shall:

a) [...]

b) not require export permits or re-export certificates, for personal or household effects which are dead specimens, parts or derivatives of Appendix-II species except:

[...]

(iv) for the following, where the quantity exceeds the specified limits:

- caviar of sturgeon species (*Acipenseriformes spp.*) – up to a maximum of 125 grams per person whereby the container has to be labelled in accordance [Or. s. 7] with Resolution Conf. 12.7 (Rev. CoP17);

[...]

21 Annex 1 – Guidelines for interpretation of personal and household effects (...)

Definition of 'personal und household effects'

8. Specimens must be personally owned or possessed for non-commercial purposes. This excludes use for commercial gain, sale, and display for commercial purposes, keeping for sale, offering for sale or transport for sale.

[...]

22 **Anførte nationale bestemmelser:**

23 BNatSchG's § 51, stk. 2, første punktum:

Hvis det i forbindelse med toldkontrollen konstateres, at dyr eller planter indføres, gennemføres eller udføres uden de foreskrevne tilladelser eller øvrige dokumenter, beslaglægges de af toldmyndigheden.

IV.

24 Den retlige bedømmelse af tvisten giver anledning til tvivl i forhold til EU-retten.

25 1. Afgørelsen af toldmyndighedens revisionsappel afhænger af spørgsmålet om, hvorvidt den i artikel 57, stk. 5, litra a), i forordning nr. 865/2006 nævnte mængde er en frigrænse eller en frimængde. Hvis den fortolkes som en frigrænse, handlede toldmyndigheden rigtigt, da den beslaglagde den samlede mængde på seks dåser kaviar, som sagsøgeren medbragte. Hvis der derimod er tale om en frimængde,

måtte der kun beslaglægges fire dåser kaviar. De øvrige to dåser kaviar à 50 g skulle overlades til sagsøgeren, såfremt de udgjorde personlige effekter eller bohave. I henhold til toldmyndighedens oplysninger fortolkes artikel 57, stk. 5, litra a), forskelligt i medlemsstaterne.

- 26 a) Stører (latin *Acipenseriformes spp.*) er beskyttet i henhold til bilag II til CITES [artikel 3, stk. 2, litra a), sammenholdt med artikel 2, litra b), i forordning nr. 338/97]. De er derfor nævnt i bilag B til forordning nr. 338/97. De beskyttede enheder omfatter også opdrættede dyr og disses æg [artikel 2, litra t), i forordning nr. 338/97].
- 27 Ved indførsel i Fællesskabet af enheder af de i bilag B opførte arter skal der principielt i henhold til artikel 4, stk. 2, første afsnit, i forordning nr. 338/97 ved grænsetoldstedet, hvor indførslen sker, forelægges en [org. s. 8] importtilladelse udstedt af et styrelsesråd i bestemmelsesmedlemsstaten. Dette gælder dog i henhold til artikel 7, nr. 3), første punktum, i forordning nr. 338/97 ikke for døde enheder, dele og produkter af de i bilag A-D opførte arter, når der er tale om personlige effekter eller bohave, der indføres i Fællesskabet i overensstemmelse med bestemmelser, der fastlægges af Kommissionen. På dette grundlag fastsatte Kommissionen i artikel 57 i forordning nr. 865/2006 forenklinger af dokumentpligten og undtagelser. Således fastsætter artikel 57, stk. 5, litra a), sammenholdt med stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 865/2006, at der for indførsel af en mængde på højst 125 gram kaviar pr. person fra størarter (*Acipenseriformes spp.*) i individuelt mærkede beholdere, jf. artikel 66, stk. 6, i forordning nr. 865/2006, hverken kræves en importtilladelse fra bestemmelseslandet eller et (re)eksportdokument fra oprindelseslandet som omhandlet i artikel 57, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 865/2006, såfremt der er tale om indførsel af personlige effekter eller bohave tilhørende en person, der har sin sædvanlige bopæl i Fællesskabet.
- 28 Hvis betingelserne i artikel 57, stk. 5, litra a), i forordning nr. 865/2006 imidlertid ikke er opfyldt, og importøren ikke har den i så fald nødvendige importtilladelse eller eventuelt et eksportdokument fra oprindelseslandet, skal toldmyndigheden i henhold til BNatSchG's § 51, stk. 2, første punktum, beslaglægge den importerede kaviar.
- 29 b) For bedømmelsen af tvisten er det afgørende, om og i hvilket omfang sagsøgeren kan påberåbe sig undtagelsen fra dokumentpligten i henhold til artikel 57, stk. 5, litra a), i forordning nr. 865/2006, idet hun hverken havde en importtilladelse eller et eksportdokument. Spørgsmålet er navnlig, hvilke retsvirkninger det har, hvis den indførte samlede mængde kaviar (i den foreliggende sag 300 g kaviar fra størarter, latin *Huso Huso*) overstiger mængden på 125 g pr. person.
- 30 aa) Den forelæggende ret hælder til den opfattelse, at hele den indførte mængde skal beslaglægges, når den i artikel 57, stk. 5, litra a), i forordning nr. 865/2006 nævnte mængde overskrides.

- 31 Til fordel for dette synspunkt taler målsætningerne for CITES samt for forordning nr. 338/97 og forordning nr. 865/2006, som er at beskytte truede dyre- og plantearter (jf. første og anden betragtning til forordning nr. 338/97), idet overholdelsen af bestemmelserne på denne måde kan håndhæves enkelt og effektivt. Ved denne fortolkning styrkes desuden princippet om dokumentpligten, og det sikres, at undtagelsen fra **[org. s. 9]** dokumentpligten faktisk forbliver begrænset til indførsel af små mængder. Hvis begunstigelsen kun gives, når enten den maksimale mængde er overholdt, eller de nødvendige dokumenter forelægges, kan det ved indførslen uden videre bevisoptagelse afgøres, om den pågældende kan beholde varen. I modsat fald skal der indsamles beviser for, om det kan udelukkes, at der er tale om import til erhvervmæssige formål, for at kunne afgøre, om den, der ikke har overholdt bestemmelserne, trods denne overtrædelse skal kunne beholde en del af varerne. Hvis der ved indførslen af en større mængde kaviar end 125 g skulle tillades en delmængde uden dokumenter, ville det i sidste ende være muligt, at også indførsler af større mængder kaviar i det mindste delvis kunne nyde godt af forenklingen.
- 32 Det taler også til fordel for at fortolke artikel 57, stk. 5, litra a), i forordning nr. 865/2006 som en frigrænse, at artikel 57, stk. 5, litra a), i forordning nr. 865/2006 ikke indeholder en bestemmelse om, at en indført mængde, som overstiger den tilladte mængde på 125 g kaviar, kan udlignes ved at betale en afgift. Dette ville efter den forelæggende rets opfattelse også være i strid med målsætningerne for de nævnte retsgrundlag. Hvis der er tale om en frigrænse, ville den, der indfører en mængde på mere end 125 g kaviar, på forhånd ikke have udsigt til at kunne beholde i det mindste en delmængde uden at forelægge de nødvendige dokumenter.
- 33 Det taler desuden imod en eventuel opdeling af de indførte varer i en dokumentfri del og en dokumentpligtig del, som dermed skal beslaglægges, at mængden på 125 g gælder »pr. person«. Situationen kan derfor ikke sammenlignes med en samlet forsendelse af varer, som indeholder mindre pakker til flere individuelle modtagere, og for hvilken Den Europæiske Unions Domstol har tilladt en behandling som forsendelser af ringe værdi, hvis hver enkelt pakke kun indeholder varer til en samlet værdi af 22 EUR (jf. dom af 2.7.2009, *Har Vaessen Douane Service*, C-7/08, EU:C:2009:417 [udelades] vedrørende artikel 27 i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28.3.1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter [udelades], som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 3357/91 af 7.11.1991 om ændring af forordning (EØF) nr. 918/83 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter).
- 34 Til fordel for en streng fortolkning af artikel 57, stk. 5, litra a), i forordning nr. 865/2006 som en frigrænse taler endvidere nr. 2, litra e), i resolution 12.7 og nr. 3, litra b), i resolution 13.7 vedtaget af CITES partskonferencen (CoP), hvorefter undtagelsen til personlige formål skal begrænses til en mængde på højst 125 g pr. person **[org. s. 10]** (»limiting this exemption to no more than 125 grams of caviar per person«).

- 35 bb) Imidlertid forekommer det ikke udelukket at fortolke artikel 57, stk. 5, litra a), i forordning nr. 865/2006 således, at importører ved en overskridelse af mængden i det mindste kan beholde 125 g kaviar som frimængde. Ifølge toldmyndighedens oplysninger fortolkes og anvendes artikel 57, stk. 5, litra a), i forordning nr. 865/2006 forskelligt i EU's medlemsstater, hvilket yderligere bidrager til den forelæggende rets tvivl.
- 36 Det fremgår hverken entydigt af denne bestemmelses ordlyd eller af CoP's resolutioner 12.7 og 13.7, at en indførsel af kaviar automatisk som helhed er underlagt dokumentpligten, hvis mængden på 125 g overskrides. Lignende formuleringer som i artikel 57, stk. 5, litra a), i forordning nr. 865/2006 findes eksempelvis i artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1186/2009 vedrørende forsendelser af ringe værdi («[...] forstås ved »varer af ringe værdi« varer, hvis samlede egenværdi ikke overstiger 150 EUR pr. forsendelse») og artikel 27 i forordning nr. 1186/2009 vedrørende mængdebegrænsninger i forbindelse med forsendelser fra privatperson til privatperson («mængder»). De mængder, der er fastlagt i disse bestemmelser, behandles imidlertid som frimængder, som importøren altid kan beholde.
- 37 Samtidig ville artikel 57, stk. 5, litra a), i forordning nr. 865/2006 ved en fortolkning som frigrænse få karakter af sanktion, hvilket i det mindste ikke fremgår af bestemmelsens ordlyd. Artikel 57, stk. 5, litra a), i forordning nr. 865/2006 regulerer kun, at der ikke kræves dokumenter for indførsel af en bestemt mængde kaviar. Bortset fra det kan en overtrædelse af artsbeskyttelsesretlige bestemmelser eventuelt også forfølges strafferetligt.
- 38 Desuden anses indførsel af en mængde på op til 125 g kaviar i CITES og i artikel 57, stk. 5, litra a), i forordning nr. 865/2006 åbenbart for uproblematisk for bevarelsen af størarter. Denne mængde overholdes på samme måde, hvis der på forhånd kun må indføres højst 125 g kaviar, og hvis importøren ved overskridelse af denne mængde kan beholde 125 g kaviar.
- 39 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, afhænger revisionsappellens afgørelse desuden af, om de indførte enheder også udgør personlige effekter eller bohaver som omhandlet i artikel 7, nr. 3), i forordning nr. 338/97, når importøren på tidspunktet for indførslen erklærer, at den pågældende efter indførslen vil forære dem til [org. s. 11] andre personer. Hvis dette er tilfældet, skal sagsøgeren i den foreliggende sag kunne beholde to dåser kaviar à 50 g.
- 40 Til fordel for, at en enhed kun kan anses for at høre under personlige effekter eller bohaver på betingelse af, at den er bestemt for importøren personligt, taler ordlyden i artikel 2, litra j), i forordning nr. 338/97, som omtaler »vedkommendes« ejendom og løsøre (engelsk »part of his normal goods and chattels«, fransk »partie de ses biens et effets normaux«).

- 41 Alligevel kan en indført enhed efter den forelæggende rets opfattelse også være en personlig effekt, når importøren efter indførslen vil forære den til en anden person (såkaldt rejseminde eller souvenir), såfremt der ikke er indikationer af en kommerciel hensigt.
- 42 Artikel 2, litra j), i forordning nr. 338/97 sonder mellem begreberne »bohave« og »personlige effekter«. Bohave kan anses for genstande, som hører til en privatpersons personlige livsområde, og som er bestemt til at forblive permanent i dennes husholdning. En »personlig effekt« synes derimod at være en genstand, som tjener eller er bestemt til at tjene en persons personlige behov. Hverken i artikel 2, litra j), i forordning nr. 338/97 eller i artikel 57, stk. 5, litra a), i forordning nr. 865/2006 forudsættes det, at genstanden anvendes eller forbruges af denne person. Lige så lidt nævnes importørens indre hensigter i artikel 57, stk. 5, litra a), i forordning nr. 865/2006. Begrebet »personlig effekt« synes altså ikke nødvendigvis at være knyttet til, at enheden skal forblive hos importøren.
- 43 Vedrørende fritagelseskriteriet i artikel 8 i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed [udelades] og den nationale bestemmelse, der er udstedt herom i § 20, stk. 1, i Tabaksteuergesetz (tobaksafgiftsloven) i den affattelse, der var gældende i 2007, har den forelæggende ret afgjort, at punktafgiftspligtige varer også erhverves til den private købers behov, når de på grund af nære personlige relationer til en anden privatperson skal foræres til denne. Ifølge dette dækker en person også sit eget behov, når den pågældende efter egen beslutning køber gaver til familiemedlemmer. Den pågældende afholder nemlig udgifter, som ikke har forbindelse til en ordrelation, og som ikke kan forventes refunderet af tredjemand [udelades] [org. s. 12] [udelades].
- 44 Under de samme betingelser anser den forelæggende ret i den foreliggende sag to dåser kaviar à 50 g af den af sagsøgeren indførte kaviar for sagsøgerens personlige effekter, selv om hun ville forære en del af den indførte samlede mængde kaviar til sine børn og allerede erklærede dette ved indførslen. Der ses i dette tilfælde ikke noget kommercielt formål som omhandlet i artikel 57, stk. 1, i forordning nr. 865/2006.
- 45 Dette resultat er heller ikke i strid med nr. 8 i annex 1 til CoP's resolution 13.7, hvorefter enheder skal være personlig ejendom eller besiddes til ikke-kommercielle formål. Mens det første alternativ lægger til grund, at importøren ikke forærer enhederne bort, men selv beholder dem, er det andet alternativ (»possessed for non-commercial purposes«) bredere formuleret, idet det personlige formål ikke er knyttet til en personlig besiddelse.
- 46 Bortset fra disse retlige betragtninger forekommer det også rent praktisk den forelæggende ret problematisk at nægte dokumentfriheden i henhold til artikel 57, stk. 5, litra a), i forordning nr. 865/2006 alene på grund af den erklærede hensigt om at ville forære kaviaren bort. En sådan fortolkning rejser spørgsmålet om,

hvordan importørens hensigter kan kontrolleres pålideligt i forbindelse med toldbehandlingen. I sidste ende ville en importør, som erklærer sin hensigt om at forære enheden bort, stå ringere end en importør, der hævder, at han selv vil beholde kaviaren, eller slet ikke udtaler sig, idet han ville blive nægtet dokumentfriheden. Desuden kan en hensigt, som erklæres ved toldbehandlingen, blive opgivet efter indførslen. Det er i sidste ende ikke logisk, hvorfor det på den ene side skal være muligt at indføre 125 g kaviar uden dokumenter, hvis importøren selv forbruger kaviaren, eller hvis han indbyder nærtstående personer til middag, mens der på den anden side er dokumentpligt, hvis importøren efter indførslen vil forære kaviaren til disse personer.

- 47 Den forelæggende rets tvivl om fortolkningen af artikel 57, stk. 5, litra a), i forordning nr. 865/2006 forstærkes af, at spørgsmålet om, hvorvidt varer, der medbringes som gaver, kan behandles som personlige effekter eller bohaver, ifølge toldmyndighedens oplysninger besvares forskelligt af medlemsstaterne.

ARBEJDSDOKUMENT